

kan gerne være, at vort Erhvervsliv er sundere, end Erhvervslivet er andre Steder, eller rettere sagt, at det er værre andre Steder end her. Men det er jo ikke saa længe siden, at vi her i Rigsdagen, i det andet Ting, beskæftigede os med et Aktieselskab, hvis Historie jo ikke var saa forfærdelig lystelig at faa opredet, og det er jo ikke noget ukendt, hvorledes det gaar til med Oprettelse eller Udvidelse af Aktieselskaber her i vort Land, hvorledes de overkapitaliseres straks fra Begyndelsen, saa at man straks kommer til at bevæge sig i usunde Pengeforhold. Naar Forholdet er saaledes, at det kun er disse to Banker, man i Øjeblikket tager under Armen, og man egentlig ikke har nogen Garanti for, hvorledes de andre bevæge sig, og naar Forholdet er dette, at der indenfor vort økonomiske Liv findes saadanne ømme Pletter, saa ere vi ikke sikre paa, at en lignende Katastrofe ikke kan komme naar som helst. Den højtærede Finansminister har udtalt, at der skulde foregaa en Undersøgelse, og han har i det andet Ting udtalt til min Partifælle, at han vilde stræbe efter, at der fremkom en Redegørelse fra Bankkomiteen, saaledes at man kunde se, hvorledes Forholdet var. Deraf fremgaar det altsaa, at det er Bankkomiteen, som skal undersøge disse Forhold. Jeg tillader mig at tro, at Bankkomiteens Sammensætning ikke er en saadan, at denne Redegørelse, naar den fremkommer, vil give nogen Oplysning. Jeg tillader mig at tro, at flere af de Personer, som sidde i den, som Ledere af andre Banker, i flere Tilfælde ville komme til at blive Undersøgere af deres egne Affærer. Jeg tror, at naar denne Redegørelse fremkommer, vil den løbe ud i en lignende Herman von Bremenfeldtsk Erklæring som den, vi fornylig saa fremkomme i den Birck-Wintherske Sag. Jeg tror ikke, at en Undersøgelse, foranstaltet paa den Maade, og en Redegørelse fra den Side vil have nogen Betydning ud over det, at den kan være et smukt Stykke Journalistik ligesom den nævnte Erklæring. Jeg tror, at her kræves en Undersøgelse af dybere og mere gennemgribende Natur, og jeg vil indstændig opfordre den højtærede Minister til at søge at fremkalde en saadan Undersøgelse.

Man vil forstaa, at det ud fra disse Betragtninger er mig noget vanskeligt at gaa med til denne Lov. Socialdemokratiets Opgave er jo ikke den at stive Kapitalismen af. Det vilde tiltale mig som Socialdemokrat betydeligt mere at bruge

det gamle Ord: Lad falde, hvad ikke kan staa. Er det usundt, saa lad det falde, lad det ramle sammen. Men jeg er klar over, at man ved at se saaledes paa det og ved at handle saaledes vilde paatage sig et ganske uhyre Ansvar, og at det vilde være meget vanskeligt at bære dette. Som jeg omtalte før, og som ogsaa den højtærede Finansminister før har udtalt, er der jo en inderlig Forbindelse mellem Pengemarkedet og vort Næringsliv, og der vilde derfor ud fra en saadan Handlemaade kunne fremkomme mange store Ulykker, ogsaa for den Stand, jeg tilhører, i Form af Arbejdsstandsning, Arbejdsløshed og dermed følgende Nød. Man siger ikke saa gerne: Lad ramle, naar man er klar over, at det, der ramler sammen, falder ned i Hovedet paa en selv, paa ens Kammerater og kan gøre Ulykker. Ud fra denne Betragtning kan jeg gaa med til Lovforslaget, men ogsaa kun ud fra den Betragtning stemmer jeg for det Lovforslag, som her er forelagt, og ud fra denne Betragtning kan jeg være med til at paaskønne den Resoluthed, hvormed den højtærede Finansminister har handlet i denne Sag — men ogsaa kun ud fra denne Betragtning.

Hey: Jeg vilde gerne paa Meningsfællers og egne Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse. Det er en overordentlig Foranstaltning, begrundet ved overordentlige Begivenheder, som foreligger her. Jeg vil da ogsaa antage, at Tinget her, ligesom der er set stort paa Sagen fra den højtærede Finansministers Side, vil se stort paa den og vedtage Loven, snart.

Saa vil jeg gerne have Lov til at gøre en Bemærkning om et Forhold, som det forekommer mig, at man ikke tilstrækkelig har haft sin Opmærksomhed henvendt paa. Man talte, straks da denne Sag kom op, om Hensynet til Indskyderne og Sparerne, som man kalder dem. Jeg forstaaer saa godt, at det er disse Folks Interesser, der straks paatrænge sig, naar man hører om en Bankkatastrofe som den, der her er begyndt, men naar man tænker paa, at en Institution som Detailhandlerbanken har saadan noget som 22,000 Indskydere paa Sparekassebøger, saa antager jeg ogsaa, at det ærede Medlem, der nys satte sig, vil indrømme, at der blandt disse er adskillige, han ogsaa nok kunde ønske at hjælpe. Men da det blev ordnet, da man kom ind paa at paatage sig Garantien, gjorde man det næste Skridt og tog alle Kreditorerne med. Det var ogsaa god